गोतमो राहूगणः।अग्निः। गायत्री

उपप्रयन्तौ अध्वरं मन्त्रं वोचेमाुप्रये। आरे अस्मे चे श्रण्वते॥ १.०७४.०१

अध्वरम्- सर्वभूतिहतं कर्म। ध्वररिहतम्। उपप्रयन्तः- प्रकर्षेण गच्छन्तः। आरे- दूरात्। च-अपि। अस्मे- अस्माकम् हवनम्। शृण्वते। अग्नये। मन्त्रम्। वोचेम ॥१॥

यः स्नीहितीषु पूर्व्यः संजग्मानासुं कृष्टिषुं। अरक्षद्दाशुषे गर्यम्॥ १.०७४.०२

यः। पूर्व्यः- पुरातनः। स्नीहितीषु- स्नेहयुक्तासु। कृष्टिषु- प्रजासु। सञ्जग्मानासु- सङ्गतासु। ताभिः। दाशुषे- दायकाय। रायम्- दानयोग्यं धनम्। अरक्षत्- अपालयत्॥२॥

उत ब्रुवन्तु जन्तव उद्गिवृत्रहाजीन। धनंजयो रणेरणे॥ १.०७४.०३

रणेरणे- सर्वेषु आत्मावरणसञ्जातयुद्धेषु । धनञ्जयः- संपज्जेता । वृत्रहा- आवरणशक्तिनाशकः । अग्निः । उत् अजनि- ऊर्ध्वं गच्छन्नुद्भृतः । इति । जन्तवः- जनाः । ब्रुवन्तु- वदन्तु ॥३॥

यस्यं दूतो असि क्षये वेषि ह्व्यानि वीतये। दुस्मत्कृणोष्यध्वरम्॥ १.०७४.०४

यस्य। क्षये- गृहे। दूतः- आचार्यः। असि- भवसि। वीतये- रसानुभवाय। हव्यानि-कर्मपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यानि। वेषि- देवान् प्रति गमयसि। तस्य। अध्वरम्- सर्वभूतिहतं कर्म। दस्मत्- सम्यक् दर्शनीयम्। कृणोषि- करोषि॥४॥

तमित्सुह्व्यमिक्षरः सुदेवं सहसो यहो। जना आहुः सुबर्हिषम्॥ १.०७४.०५

अङ्गिरः- अङ्गनशील अग्ने। सहसः- सहनशीलस्य। यहो- सूनो। तम्- तादृशम्। त्वाम्। इत्- एव। जनाः। सुहृव्यम्- शोभनहिवष्कम्। सुदेवम्- शोभनदेवतम्। सुबर्हिषम्- शोभनभूमिकम्। बर्हिर्दर्भासनं चित्ताकाशो वा। बर्हिःशब्दोऽन्तिरक्षनामसु पठितः। आहुः- अब्रुवन्॥५॥

आ च वहांसि ताँ इह देवाँ उप प्रशस्तये। हव्या सुश्चन्द्र वीतये॥ १.०७४.०६

सुश्चन्द्र- शोभनाह्णाद्क । प्रशस्तये- यशसे । वीतये- भोगाय । हव्या- ध्यानपुरोडाशादिहव्यानि । तान् देवान्- ता द्योतनशक्तीः प्रति । इह- अत्र । उप- समीपे । आ वहासि- आवहसि ॥६॥

न योर्रपुब्दिरश्यः शुण्वे रथस्य कच्चन। यदेग्ने यासि दूत्यम्॥ १.०७४.०७

यत्- यदा । अग्ने । दूत्यम्- देवदौत्यम् । यासि- गच्छिस । तदा । कच्चन- कदाचन । योः- तव गच्छतः । उपब्दिः- शब्दः । रथस्य- वाहनस्य । अश्वयः- अश्वशब्दः । न- इव । शृण्वे-श्रूयते ॥७ ॥

त्वोतौ वाज्यह्रयोऽभि पूर्वस्मादपरः। प्रदाश्वाँ अग्ने अस्थात्॥ १.०७४.०८

अग्ने। पूर्वस्मादपरः- स्वपूर्वेभ्यो निकृष्टो विनीतः पूर्वजानुव्रतः। दाश्वान्- दाता। त्वोतः- भवता पालितः। वाजी- धनवान्। अहयः- उदारः। प्र- प्रकर्षेण। अस्थात्- तिष्ठति॥८॥

उत चुमत्सुवीर्यं बृहद्ग्रे विवासिस। देवेभ्यो देव दा्शुषे॥ १.०७४.०९

उत- अपि च । दाशुषे- दायकार्थम् । देव- द्योतक । देवेभ्यः- द्योतनशक्तिभ्यः संप्रदानार्थे । द्युमत्-ज्योतिष्मत् । सुवीर्यं- शोभनवीर्यम् । बृहत्- महद्धनम् । विवासयसि- गमयसि । अथवा । देवेभ्यः- द्योतनशक्तिभ्यः अपादानार्थे । दाशुषे- दायकाय । धनं विवासयसि । वा गतिगन्धनयोः । मनुष्येभ्यो देवार्थं हव्यप्रापकत्वं देवेभ्यो मनुष्यार्थमनुग्रहप्रापकत्वमग्निकार्यम् ॥९॥

